

ἐν ταύτῃ καὶ τὰ ἄλλα ἢ δία σωστικῶς γδ γ- A
 νόβρια ἢ ποροσφισέωβρια, ἀμφοτέρω λυπεῖ.
 αἴ ποιν δὲ [δία] τὸ μὴ ἀπέριεῖς ἡμᾶς ἐν αὐ-
 τοῖς δυνάμεις ἔχειν τὰς δεκτικὰς καὶ ποιη-
 τικὰς, ἀλλ' ἀπέπεσε σφύρας, αἴ τυγχάνουσαι
 τῶ συμμειξῶν αὐταῖς, (τὸ γδ σωστικῶς ὅστιν
 ἀδῆτον εἰς ὀπίσθον) αἴ μὴ πληρωῶται, αἴ
 δὲ ἀδυνατῶσιν ἐνοργεῖν. **15** Διὰ τί τὸ ὑψί-
 σμῶς γίνεται πειθόμυρον λευκόν· ἢ δὲ μέζα,
 μελαντέρε; πότερον ὅτι ξηραίνεται μᾶλλον
 τὸ ὀπίσθον ἢ ἐν τῷ ἀλφίτῳ, ὅτι ἐν ὑψῷ θερ-
 μόν, ὃ ποιεῖ τὴν λευκότητα; ἢ δία τὸ πεπυ-
 ρῶσαι, ἔλκει τὸ ὑγρὸν εἰς αὐτὸ μεγαλομερέ-
 στερον ὄν. **16** Διὰ τί τὸ ἀλφίται μᾶλλον τῷ
 ὕδατι συμμειβεῖ φερέωβρια, ἢ τῷ ἐλάτῳ, ὅτι
 γλυχρότερον καὶ τοῖς κολλητικώτερον τὸ γλυ-
 χρόν τὸ δὲ ἐλάτον, τῷ ὕδατι γλυχρότερον; ἢ
 ὅτι λεπτότερον τὸ ὕδωρ, ὡς περ εἰσέρχεται εἰς
 ἅπαν καὶ μαλακῶ ποιεῖ, συμφύεται τε μᾶλλον
 καὶ σιωθλίβεται πρὸς ἄλληλα· καὶ τοῖς
 θλιβόμενα καὶ χωρεῖς πῶς σείψωσι. **17** Διὰ
 τί οἱ ἀπειπτοὶ ἀρτοὶ καὶ οἱ σφόδρα τετεμ-
 μήροι ῥήγνυται; ἢ οἱ ὑψί ἀπειπτοὶ, διὰ τὸ ἀ-
 σμῶδεσθαι; ἢ γδ σείψωσι σιωδεῖ. ποροσφο-
 πιτοῖται οὖν τῷ ῥήγνυσθαι. ἐπὶ ἀμυγῶς καὶ
 πολὺ ἔχουσι [τὸ] ὑγρὸν. οἱ δὲ τετεμμήροι
 σφόδρα, λίαν εἰσὸς ξηροῖ, διὰ τὸ ὀλίγον ἔχειν
 ὑγρὸν. **18** Φερεωβριῶν γδ, πᾶσι εἰσέρχεται. ὡς
 ἀμφο, διὰ τὸ πολὺ ὑγρὸν ἐξίεναι, ῥήγνυται.
 πολὺ γδ ἐν αὐτῷ τοῖς ἀπειπτοῖς, ἀπλῶς ἐνε-
 σθῆν ἐν δὲ τοῖς τετεμμήροις, πρὸς τὸ ὑπόλοι-
 πον. **19** Διὰ τί κουφότερον τὸ φύεμα
 γίνεται, ἢ ἀμφο, τὸ, τε ὑγρὸν καὶ τὸ ἀλφίτον;
 πότερον ὅτι μίγνυται, πνύμα συγκετα-
 κλείεται; ἢ ὅτι ὑπὸ τῷ θερμῷ πῦ ἐν τοῖς ἀλ-
 φίταις ἐξατμίζεται τὸ ὕδατος; ὡς ἐλάτον
 γίνεται τὸ μεμικρῶν ὃ δὲ ἀρ, εἰ καὶ μίγνυ-
 ται, οὐδὲν αὐτὸ κουφότερον ποιεῖ. ἔχει γδ βάρος
 καὶ ἀρ ἐν τῷ ἀέρι. **20** Διὰ τί μᾶλλον τῷ ἀλ-
 φίτου πνύμυρον τὸ γάλα καὶ ὁ γλυκὺς, φέ-
 γεται γλυκύτερα; πότερον παρὰ τὸ μὴ γλυ-
 κῷ, μᾶλλον φάνεται; τὸ γδ ἀλφίτον, οὐ γλυ-
 κῷ. ἢ ὅτι ἐν διατελείει τὸ ἀλφίτον ἔχον γλυ-
 κῶτα· ὡς πλείονι χρόνῳ ἢ ἀδῆσι; καὶ διὰ
 τί ἢ πῶν ἀκραιὸν φάνεται τὸ αὐτὸ πόμα

hac eadem cetera quoque suauiā efficere
 possunt: vtraque enim cum crebro vel fiūt,
 vel pro cibo sumuntur, tædio nos certè af-
 ficiunt. Cuius sanè causa est quòd nos vi-
 res, siue virtutes vel recipientes, vel agen-
 tes, non infinitas, sed finitas habemus: quæ
 vbi quidem sibi quòd modicè competat,
 obtinuerint, (id enim est, quòd continuè
 amplificati sentiantur) alteræ satis explen-
 tur, alteræ agere nequeunt. **15** Cur massa
 triticea candidior pertrita efficiatur, or-
 deacea nigrior? Vtrum quòd per summa
 ordeacea nimium afficitur: calor autem
 humori permittit, & candorem gignit. An
 quia, cum calfacta est, humorè ad seipsam
 trahit, vt quæ partibus maiusculis cõstet.
16 Quam ob causam farina aqua subacta
 melius coeat, quam oleo subacta, quòd te-
 nacius est: quanquam glutinatus quòd
 lentius est: oleum autem lentius, quam a-
 qua? An quòd aqua tenuior est, vt vsque-
 quaque subire, mollirè que valeat. Cohæ-
 ret item, & comprimitur inter se melius
 farina aqua subacta, quanquam etiam sine
 contritu comprimi queat. **17** Cur pa-
 nes, vt parum triti, sic nimium triti rum-
 pantur? An quòd parum triti, quoniam
 partibus minus connexis inter sese conti-
 nentur: idcirco rumpi faciliè queunt: tri-
 tatio enim partes copulat, & coniungit:
 ergo suo ipsi discrimine ad disrutionem
 paratiores reguntur. Adde quòd multum
 humoris, & impromiscuum continet,
 qui minus trituram, & pressuramque rece-
 pere: at quos nimium tritos igni manda-
 uimus, ij sicci admodum sunt, quoniam hu-
 moris parum immodica agitatio tritandi
 reliquerit, idque decoctis totum exactum
 est. Igitur rumpi vtrosque necessum est,
 quoniam humoris multum educitur:
 multum enim, vt absolute in his contine-
 tur, quos parum tritaueris: sic reliqui
 comparatione in iis est, quos immodicè
 agitaris. **18** Cur massa tota lenior sit, quam
 seorsum humor, & farina? Vtrum quia cum
 miscentur, spiritus intercluditur. An quia
 pars aquæ à calore farinæ indito euapo-
 ratur: itaque minus id redditur, quòd ex
 vtroque mistum constiterit. Aer autem a-
 quæ tametsi miscetur, nihilo tamen leui-
 orem facit: nam ipse quoque aer cum aere
 pondus auget. **19** Quam ob causam lacte
 vinumque dulce quoties cum farina or-
 dei hibitur, dulcius sentitur? Vtrum quòd
 ad nõ dulce dulciora isthæc esse videtur.

Farina enim dulcis non est: aliter quia humor dulcis mistus cum farina diutius im-
 moratur. An propterea quia farina, quæ dulcedinem in se habet, aliquandiu immo-
 ratur: itaque diutius sensio habetur. **20** Cur eadem potio minus meta appareat,